

^A अध्यासयन्,	¹ आसयन्-न्ती,	आसयिष्यन्-न्ती-ती ;
² आसीनः,	^B आसिसिषमाणः,	आसिसिषिष्यमाणः ;
आः-आसौ-आसः ;	—	—
आसितम्-तः-तवान्,	आसितः,	आसिसिषितः-तवान् ;
आसः,	आसः,	आसिसिषुः, आसिसयिषुः ;
आसितव्यम्,	आसयितव्यम्,	आसिसिषितव्यम् ;
आसनीयम्,	आसनीयम्,	आसिसिषणीयम् ;
आस्यम्,	आस्यम्,	आसिसिष्यम् ;
ईषदासः-दुरासः-स्वासः ;	—	—
^C उपास्यमानः,	आस्यमानः,	आसिसिष्यमाणः ;
आसः,	आसः,	³ कैलासः, आसिसिषः ;
आसितुम्,	आसयितुम्,	आसिसिषितुम् ;
⁴ आसना, ^D उपासना, ^E उपास्तिः ^E , आस्या, ⁶ आसिसिषा ;		
आसनम्,	^A आसनम्,	आसिसिषणम् ;

1. 'अणांवकर्मकात् चित्तवत्कर्तृकात्' (1-3-88) इति ण्यन्तात् शतैव ।
2. 'ईदासः' (7-2-83) इति आनस्यादेरीकारः ।
3. "केलिः प्रयोजनमस्य = कैलः 'चूडादिभ्य उपसंख्यानम्' (वा. 5-1-110) इत्यण् । आस्यतेऽस्मिन् इत्यासः । 'हलश्च' (3-3-121) इत्यधिकरणे घञ् । कैलश्चासावासश्चेति 'विशेषणं विशेष्येण—' (2-1-57) इति संज्ञात्वात् लोहित-शाल्यादिवत् समासो नित्यम् ॥" इति मा. धा. वृत्तिः ।
4. 'ण्यासश्चन्यो युच्' (3-3-107) इति शुद्धादेव धातोः युच् ।
5. बाहुलकात् क्तिन्—इति मा. धा. वृत्तिः ।
6. 'वाऽसरूप—' (3-1-94) इति न्यायेन ण्यदपि भावे इति मा. धा. वृत्तिः ।
- A. 'त्विर्गपारीणमसौ भवन्तम् अध्यासयन् आसनमेकमिन्द्रः । विवेकदृष्टत्वमगात् सुराणां तं मैथिलो वाक्यमिदं बभाषे ॥' भ. का. 2-46.
- B. 'अध्यासिसिषमाणेऽथ वियन्मध्यं निशाकरे ।' भ. का. 8-38.
- C. 'आकाशचारिवनिताभिरुपास्यमाना साऽऽह स्म तन्मनसिकृत्य महान्त-मर्थम् ॥' वा. वि. 3-51.
- D. 'प्रायोपासनया शान्तिं मन्वानो वालिसम्भवः । युक्त्वा योगं स्थितः शैले विवृण्वैश्वतवेदनाम् ॥' भ. का. 7-73.
- E. "ईडयोऽयमीशः समुपास्तिशीलैराशासितः पीतपर्टीं वसानः । स्वीयैश्चकंसे कशनीयकासी रमोष्ठनिंसी नतचित्तनिञ्जी ॥" धा. का. 2-45.